

Overweging 2 en 3 februari 2019 - Vierde zondag door het jaar.

Zojuist hoorden we een fragment uit het Lucasevangelie over Jezus' eerste openbare optreden in de synagoge van Nazareth. Daar waar Hij is grootgebracht leest hij woorden van de profeet Jesaja. 'De Geest van God rust op mij. God heeft mij gezalfd om aan armen de blijde boodschap te brengen, om gevangenen van hun ketenen te bevrijden en blinden op te roepen om weer 'ziende' te worden'. Vandaag, zo zegt Jezus, zal Ik dit doen. Genezing en redding. Met de Jesajatekst, die Hij voorleest in de synagoge, geeft Jezus de kern van zijn boodschap aan én zet Hij het beeld neer van een Messias, zoals Hij die zal realiseren. In eerste instantie reageren de aanwezige toehoorders nog enthousiast, maar al snel ontstaat er afkeer en zelfs vijandigheid. Ben jij niet de zoon van Jozef en Maria? Wil jij de zoon van een timmerman, een stadsgenoot, ons redden namens God? Dan wijst Jezus op andere profeten die niet aanvaard werden. Hij vertelt hoe de profeet Elia via een buitenlandse weduwe Gods redding verkondigt, en hoe de profeet Elise bij een Syrische man de openheid vindt om hem te genezen. Twee voorbeelden waarin niet-Israëlieten wel werden genezen. Deze woorden van Jezus vallen niet bepaald in goede aarde. Ze doen de aanwezigen alleen maar verharderen en opstaan. Blijkbaar heeft Jezus een gevoelige snaar geraakt. Wanneer Jezus sprak over het wezen van God, dan verwees Hij steeds naar het juiste handelen van de mens. Zijn boodschap dat God kleine mensen redt door onze inzet, roept ook vandaag vaak nog weerstand op. Kijk naar de klokkenluiders die misstanden in bedrijven openbaar maken. Kijk naar onze kerk hoe de hervorming van de curie weerstand ondervindt. Is Jezus bij ons welkom als Hij zegt dat wij met Gods hulp elkaar kunnen redden uit onze nood? Of doen wij alsof we geen nood kennen in onze kring. Of staat eigen belang voorop en geldt voor ons soms het gezegde: ieder voor zich en God voor ons allen. Maar zo doet God niet. God wil alle mensen gelukkig zien. Hij laat zich niet opsluiten binnen de muren die wij om ons heen optrekken. Hij overstijgt alle denkbare grenzen. Hij heeft de tijd van Gods genade doen aanbreken. Jezus lijkt op de profeet Jeremia over wie we in de eerste lezing hoorden. Profeten hebben altijd een tegendraadse boodschap. Ze zetten de wereld op hun kop, ze geloven in een wereld omgekeerd, een andere, nieuwe rechtvaardige wereld, waarin de armen geen honger meer hebben, waar mensen niet meer uitgebuit worden en waar mensen zorg en aandacht hebben voor elkaar. Zijn boodschap is een oproep tot omkeer. Om een andere mentaliteit, een levenshouding waarin iedereen zonder uitzondering levenskansen krijgt en waarin mensen zich inzetten voor hen die niet vrij zijn. Ondanks de grote weerstand die Jezus bij zijn toehoorders ondervindt gaat Jezus voort op zijn weg. Midden tussen de bedreigers door met opgeheven hoofd. Vol vertrouwen in God die hem zal beschermen. Zijn houvast was die stem, die Hij hoorde toen hij gedoopt werd in de rivier: "Jij bent mijn geliefde Zoon." 'Ik ben bij je om je te redden'. Durf te vertrouwen dat God ook jou beschermt. Hij is een veilige baken, aan wie we ons kunnen vasthouden, waar we ook gaan en staan.